

LAIVAS

No. 3. Metai XI

Sausio-January 17, 1931

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post of fice at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

II SEKMADIENIS PO TRIJŲ KARALIŲ.

Evangelija

JON. 2, 1—11.

NUO metu buvo Galilejos Kanoje vestuvės. Tenai buvo Jėzaus motina. Buvo taip pat pakviestas į vestuves Jėzus su savo mokytiniais. Netekus vyno, Jėzaus motina jam tarė: Jie nebeturi vyno. Jėzus jai atsakė: Kas man darbo su tavim, moteriške? mano valanda dar neatėjo. Jo motina tarė tarnams: Darykite, ką tik jis jums pasakys. Buvo tenai pastatyta šeši akmeniniai indai paprastiesiems žydų apsiplovimams, kurių kiekvienam tilpo du ar trys kibirai. Jėzus jiems pasakė: Pripilkite indus vandens. Jie pripylė juos sklidinus. Tuomet Jėzus jiems tarė: Dabar semkite ir neškite vestuvių užvaizdui. Jie nunešė. Kaip tik vestuvių užvaizdas paragavo iš vandens padaryto vyno, nežinodamas, iš kur jis, nors tarnai, kurie sėmė vandenį, žinojo, pasišaukė jaunikį ir jam tarė: Kiekvienas žmogus pirma stato gero vyno, kuomet gi igeria, tuomet to, kurs menkesnis, tu gi palaikė gerąjį vyną iki dabar. Tą stebuklų pradžią Jėzus padarė Galilejos Kanoje; taip jis apreiškė savo garbę, ir jo mokiniai tikėjo jį.

Lekcija.

ROM. 12, 6—16.

ROLIAI: Mes turime dovanų, kurios, žiūrint mums duotosios malonės, yra įvairios. Jei tai pranašystės dovana, tebūnie ji vartojama, prisilaikant tikėjimo taisyklių; jei kas turi tarnavimo dovaną, tas tesilaiką tarnavimo; kas mokina, tepasilieka prie mokslo; kas duoda išpėjimų, tebūnie prie išpėjimų; kas dalina, tedalinie neklastingai; kas yra vyresnysis, tebūnie uolus; kas daro gailestingumo darbus, tedarai su džiaugsmu. Meilė tebūnie be veidmainystės. Nekeškite pikto, laikykitės to, kas gera. Mylėkite kits kitą brolių meile. Pagerbimu kits kitą pralengkite. Uolumu nebūkite tinginiai; būkite karšti dvasia; tarnaukite Viešpačiui. Džiaugkitės viltyje, būkite kantrūs suspaudime, išsvermingi maldoje. Dalyvaukite šventųjų reikaluose, rūpinkitės sveitigumu. Laiminkite tuos, kurie jus persekioja, laiminkite ir nekeikite. Džiaugkitės su linksmaisiais, verkite su verkiančiais. Turėkite kits kitam vienokių jausmų; nieiškokite aukštų dalykų, bet nesileiskite prie to, kas žema.

Užsakykite "LAIVĄ" Savo Giminėms Į Lietuvą

Bėga Toliau Nuo Kristaus.

Palaužta šaka nefarpsta. Kad ir kiek laiko dar laikosi, žaliuoja, bet, galutinai, nudžiūsta.

Taip yra su įvairiomis religijomis, kurios atskilo nuo tikrojo, gyvojo medžio, katalikiškos religijos. Jos vysta, džiūsta, vaisių neduoda ir nyksta. Nutolusios nuo Kristaus įsteigtosios katalikų Bažnyčios, jos nutolo nuo paties Jėzaus Kristaus. Jos grimzdo klaidose ir visiškai jose pasinėrė. Tų naujų religijų išradėjų ir palaikytojų galvose pasidarė tikras mišinys.

Šių liudnų dalykų liudytoju yra New Yorko miestas.

Čia neseniai „pašventinta“ naujas milžiniškas namas, kuris bus vartojamas bažnyčiai. Jos „klebonas“ pavadino ją katedra. Tas „klebonas“ yra Dr. Harry Emerson Fosdick, modernistas.

Jonas D. Rockefeller paaukojo didelę sumą pinigų tam namui pastatyti. Viso namo kaina siekia *keturių milijonų*. Kaip ta „pažangioji“ protestantų „katedra“ atrodo. Joje, anot informacijų, yra „sviedinių aslos (bowling alley), gimnastikos salė, telefonų budelės spaviednyčių vietoje, kavos koštuvai, smilkalinių vietoje, puikus teatras bažnyčios požemiuose, Carrillon'o varpai, viso 72, varomi elektros. Bažnyčios altorius yra visai mažas, kaip keturkampė akmeninė kaladė. Jis pranykęs, visiškai beveik nematomas tarp gotiškų iškišuliu.

Bažnyčios bokštas turi 72 aukštų. Juose telpa įvairiausi ofisai, rekreacijos ir pasižmonėjimo salės. (Klebono ofisai septynioliktame aukšte.

Planai tiek iš lauko, kaip viduje padaryti panašūs Šartrė Katedrai Francijoje. Tik Francijoje katedra savo išvaizda iš lauko ir viduje įkvepia religijos dvasią, kelia mintis ir širdį į Dievą, o

New Yorko „pažangioji katedra“ veikia visiškai priešingai.

Mat, pastorius Fosdick yra „pažangus“ dvasiškis. Jis pastatydino ir pažangią bažnyčią. Altorių paslėpė, konfesionalus išmetė, prašalino iš bažnyčios viską, kas tik primena Dievo buvimą. Savo bažnyčią išpuošė „mokslo šventaisiais“ ir religijos modernistais.

Ant viršaus didžiųjų durų fronte stovi pastoriaus Fosdicko „šventųjų“ figūros, būtent, filozofų — pagono Pythagoro ir Ralph Waldo Emerson'o; toliaus Newtono, Darvino ir Einsteino — mokslininkų; Mozės, Budhos, Konfucijaus ir Magometo. Kaip matoma čia įvykinta didelė pažanga šalin nuo Kristaus ir krikščionybės.

Nestebėtina. Sakoma, kad ponas Fosdicko tikėjimas buvo sugriautas, kuomet jis Colgate Universitete mokėsi į ministerius. Jau pirmuose savo buvimo universitete metuose jis išsprendė, kad negalės tikėti į Šv. Rašto neklaidingumą. Toliaus jis abejojo apie paties Dievo buvimą. Vienok į ministerius ėjo ir išėjo. Iki 1925 metų jis dirbo Presbiterijonų bažnyčioje, vėliau jau jis „klebonauja“ Park Avenue Baptistų bažnyčioje.

Taigi matoma — jo tikėjimas mainėsi, arba jis neturėjo jokio tikėjimo ir tikėjimas jam buvo tik profesija daryti pragyvenimą.

Pirm „šventinimo“ jo „pažangiosios“ bažnyčios laikraščių reporteriams jis išsireiškė:

“Kas del Bažnyčios, jūs pažvelkite į šių laikų protestantizmą. *Liuteronizmas* — tai prailgintas Martyno Liuterio šešėlis; *Presbiterijonai* ir *reformuotos bažnyčios*, *repliojančios Ženevos Kalvino*, Skotijos Jono Nakso padarai; *Episkopalai* tai svy-

ruojančios karaliaus Enriko VIII reformacijos vaisiai; *baptistai* — tai kairysis revoliucinis reformacijos sparnas; *congregacijanalistai* — tai puritaniškųjų tradicijų įpėdiniai.

Šios visos sektos ir kitos su savo ypatingomis istorijomis ir ypatybėmis savo savotiškais teologijomis ir politika suko galvas Amerikos visuomenei ir klaidino nekrikščionis.”

Gal čia p. Fosdickas ir tiesą pasakė; sektos negeras dalykas, bet jo “bažnyčia” dar blogesnis. Ji jau grynai pagoniška.

Toliau p. Fosdickas reporteriams pareiškė: “Kas, kad Jėzus dabar ateitų? Ką Jis pasakytų? Nesunku atspėti. Jis pasakytų, kad Jis neturi nieka bendra su tais dalykais (sektų mokslu), bet tik su tuomi, kas veda žmones į gausesnį, pilnesnį gyvenimą. Tai yra revoliucinis pradai. Ar veda žmones į gausesnį gyvenimą vartojimas to ar kito ritualo? Ne. Ar veda žmones į gausesnį gyvenimą gyventi po to ar kito politika? Ne. Ar veda žmones į gausesnį gyvenimą karštas kovojimas už tą ar kitą tikybą? Ne.

Taigi iš to pastoriaus žodžių matyti, kad vienatinis Jėzaus atėjimo tikslas buvo, kad žmonės turėtų “gyvenimą ir turėtų jį gausiau.”

Tas jo pasakymas būtų geras, kad jis aiškintų tuos Kristaus žodžius taip, kaip Jėzus suprato, bet jis aiškina kitaip.

“Turėti gyvenimą ir gausesnį gyvenimą” p. Fosdickas supranta kaipo “good times” — “gerus laikus.” Tai rodo ir jo pastatytoji “pažangioji bažnyčia.”

Jėzus atėjo, kad “žmonės turėtų gyvenimą ir gausesnį gyvenimą,” tai yra, sielos gausesnį gyvenimą, antprigimtajį gyvenimą, kurio vargšas Fosdickas nesupranta ir negali jo žmonėms patiekti.

Antprigimtoji malonė, ta “gausesnio gyvenimo davėja, ateina antprigimtaisiais

keliais, Dievo nutiestais, ir Dievo įsteigtajai įstaigai paliktais.

Tos kalbos apie privatinę kiekvieno religiją, palaidą, neorganizuotą yra kvailybė. Kaip kvailybė yra galvoti apie neorganizuotą valdžią ir nesujungtas plytas name.

Fosdickas pamiršta, kad tarnavimas Dievui priklauso nuo Dievo ne nuo žmonių. Tas tarnavimas turi būt pritaikintas prie apreikštosios Dievo valios, kurią žmonės patys negali tinkamai suprasti ir išaiškinti. Tam reikalingas yra Dievo skirtas autoritetas.

Žmogaus pasišventimas daugiausia įvyksta su Dievo pagalba. Ši ateina žmogui per sakramentus. Gi jų žmogus pats sau suteikti negali.

Todėl reikalinga yra organizuota įstaiga, kuri dirbtų žmonių pašventinimo darbą. Ją paliko Dievas-Žmogus, Jėzus Kristus. Ji yra gerai organizuota katalikų Bažnyčia.

* * *

Meldžiant Motinėės Marijos palaimos

Laimink savo vaikelį, Motinėle Marija, kuomet iš ryto aukoju savo širdį Tėvui, meldamas pagalbos dienos užsiėmimuose.

Laimink savo vaikelį, Motinėle Marija, tarp darbų, savo pareigų ėjimo, nuo vieno užsiėmimo iki kitam ir ištisą dieną kiekviename reikale.

Laimink savo vaikelį, Motinėle Marija, kuomet pagundos ir nuovargis žiauriausiai terioja mano sielą, kuomet kentėjimų taurė stojasi prieš mane — tepažadina mane Dievo Meilė prie savęs.

Laimink savo vaikelį, Motinėle Marija, kuomet rengiuos vakare pasilsėtu, kad ant rytojaus su atnaujintomis jėgomis galėčiau keliauti į dangiškąją laimę.

Laimink savo vaikelį, Motinėle Marija, kad tavo palaima galėtų buti su manim naktį ir dieną, ramybėje ir nuliudime, darbuose ir poilsyje, sveikatoje ir ligoje, gyvenime ir mirtyje, laikinai ir amžinybėje.
Gerybe. Amen.

Išvidinēs Pilys Arba Rūmai.

PARAŠĒ SV. TERESE.

Iš angļu kalbos vertē S. M. S.

(Tāsa)

5. Manau, Jo Majestotas geriau no-rētū, kad aš susitaikyčiau su Jo valia ir užlaikyčiau sielos ramybę, kai užsiintu kokiais nors reikalais, vietoj šitokios gai-liaširdystės, kaip minėta. Jeigu šis as-muo negali atsiduoti Dievo valiai už tai, kad jo nepakėlė prie taip aukštos dory-bės, na, tai gerai: tegu jis žino, kad ja-me trūksta liuosos dvasios; tegu jis mal-dauja Viešpaties, kad jam suteiktų tai ir kad jis būtų tinkamai pasirėngęs ją pri-imi. Kitas asmuo turi daugiau, negu rei-kalinga pragyvenimui, bet kuomet proga atsitiks įgyti daugiau turto, jeigu toji proga yra žinoma, lai jis ją sunaudoja; bet jeigu jam reiktų išeiti iš pasirinkto kelio, kad įgyjus turto ir be nustojimo vis dirbti, kad įgijus daugiau ir daugiau jo, — kad ir kaž-kokia gera intencija bū-tų (ir ji, žinoma, turi būti gera, nes kal-bu apie asmenis, kurie veda pamaldų ir gerą gyvenimą) jam nebus galima įeiti į rūmus arčiau Karaliaus.

6. Panašiai atsitinka, jeigu šitokiems asmenims yra parodyta panieka arba ne-duodama jiems priklausanti pagarba, Die-vas dažnai suteikia jiems malonę pakelti šitą nesmagumą gražiai, nes Jis myli iš-vysti dorybę branginamą viešai ir neda-leis, kad toji dorybė būtų smerkiama tu-se, kurie lavinosi joje, arba už tai nelėis ją pasmerkti, kad šitie asmenys Jam iš-tikimai tarnavo, ir Jisai, mūsų aukščiau-sioji Gerybė, yra be galo geras visiems; tačiau šitie žmonės netenka ramybės ir negali pergalėti, nei pasiliečiuoti nuo ši-tų jausmų per kiek laiko. Deja! ar-gi jie nesvarstė per ilgą laiką apie Viešpaties kentėjimus ir kaip gera yra mums ken-

tėti ir net troško kentėjimų? Jie nori, kad visi būtų dori, kaip jie kad esą; ir, Die-ve duok, kad jie nemanytų, kad kiti kal-ti už jų skausmus, ir sau vien savintųsi dorybę.

7. Jūs gal manysite, mano dukrelės, kad jau nukrypau nuo dalyko, nes visą tai neliečia jūs. Mums čia nieko tokio ne-atsitinka, kurios neturime nei negeidžia-me jokių turtų irgi nesirūpiname jų įgyti, ir niekas mus neskriaudžia. Minėti pavyz-džiai nevisiškai jums tinka, vienok gali-ma daryti sau išvadas apie kurias čia dabar nėra reikalo dėstyti. Šitie pavyz-džiai išmokins jus, ar jūs esate tikrai laisvos nuo viso to, ką jūs apleidote; ma-žos progos dažnai atsitinka, nors gal ne-visuomet tos pačios, per kurias galite sa-ve išmėginti, ar esate įgijusios savo pa-geidimų pergalę.

8. Tikėkite man, klausymas ne tame, ar mes nešiojam vienuolės rūbą ar ne, bet ar mes lavinamės dorybėse, ar atsi-duodame Dievo valiai visuose daiktuose. Mūsų gyvenimo tikslas turi būti daryti tą, ko Jis nuo mūsų reikalauja. Nepra-šykime, kad mūsų valia būtų vykdoma, bet Jo valia. Jei dar nepasiekėm to, bū-kime, tad, nusižeminusios kaip sakiau pir-miau. Nusižeminimas yra tepalas, kuris gydo visas žaizdas. Jei turime tą dorybę, nors Jis kiek ir atidėliotų savo apsilan-kymą, Dievas, kuris yra mūsų gydytojas, galų gale ateis ir pagydys mus.

9. Šių asmenų atliekamos atgailos yra gerai sutvarkytos, taip kaip jų gyvenimas yra, kurį jos labai įvertina už tad, kad jos nori tarnauti Viešpačiui su ta gyvybe — tame nėra kaltės — jos yra la-bai atsargios savo apsimarinimuose, kad

nesumažinus savo sveikatos. Nēra baimēs, kad jos nusikankytų. Jos per daug išmintingos! Jų meilē neužtektinai tvirta paveikti jų protą. Norėčiau, kad taip būtų, kad jos negalėtų būti pasitenkinusios vien šliaužimu prie Dievo. Toks šliaužimas niekuomet neprives jų prie pabaigos kelionės.

10. Mums atrodo, kad darome pažangos, vienok greit nuvargstame, nes tikėkite man, vaikščiojame per miglas. Laimė, jei nepaklysimė. Ar manote, dukrelės, jeigu būtų galima atlikti kelionę į aštuones dienas iš vienos šalies į kitą, ar tai būtų išmintinga praleisti metus, kad tą pačią kelionę atlikus per vėjus, sniegus, per užtvinius ir blogus kelius? Ar nebūtų geriau atlikti tą kelionę kōgreičiausiai, nes ji yra pilna pavojų ir angų? O, kiek įspūdingų nuotykių galėčiau jums apie tai paduoti! Dieve, duok, kad jau būčiau pati perėjusi tą būklę. Dažnai mintiju, kad gal dar neperėjau.

11. Visi daiktai trukdo mus, o tuo tarpu mūsų išmintis valdo mūsų darbus; visko baidomės, todėl bijomės daryti pažangą. Ne jau-gi mums bus galima įeiti į vidujinius kambarius, kada ne mes, bet kiti atliks kelionę už mus? Kadangi tai negalimas daiktas, seselės, dėl Dievo meilės, žadinkime save ir palikime savo protavimus ir baimes Jo rankose, visai nekreipdamos dėmesio į mūsų prigimties silpnumus, kurie gali mus sutrukdyti. Lai mūsų vyresniosios, kurioms šita pareiga priklauso, rūpiasi mūsų kūnais; o mūsų vienintėlis rūpešnis te būna, — skubintis prie Viešpaties, nors šitoj vienuolijoj ir mažai, arba visai negalima gauti pataikavimų, vienok per daug atsižiūrint į sveikatą, galima susiklaidinti ir sveikata nebūtų nei kiek geresnė su visu tuo rūpinimosi, aš tą gerai žinau.

12. Žinau taip-pat, kad mūsų kūnai nēra didžiausios svarbos tam darbui atlikti, kuris reikės padaryti. Jie yra pa-

gelbininkai; gilus-gi nusižeminimas yra svarbiausias dalykas. Tikiu, nusižeminimo trūkumas sulauko asmenų pažangą. Gal mums atrodyti, kad mažai pažangos padarėme. Ir pridera apie save taip manyti ir kad kitos seselės daug greičiau žengia prie tobulybės negu mes. Nevien tiktai turime geisti, kad kiti manytų, jog mes esame blogiausios už visas, bet dar turime stengtis įsitikinti, kad taip tikrai yra! Jeigu taip pasielgsime, mūsų sielai tas duos daug gero; kitaip nedarysime jokios pažangos ir nuolat būsime tūkstančių vargų ir nelaimių auka. Be savęs atsižadėjome, kelias bus sunkus ir varginantis. Būsime apsunktos ir prislėgtos, it prijungtos prie prigimties silpnybių, kurių sielos pažengusios į vidujinius rūmus nebeatjaučia.

13. Šituose trečiuose rūmuose Viešpats niekuomet nepraleidžia, neatlyginęs mūsų patarnavimų. Jis kaip teisingas ir gailėstingas Dievas, nuolat teikia mums daug daugiau, negu esame vertos; duoda mums didesnę džiaugsmą, negu galima turėti iš žemiškų malonumų ir linksmybių. Manau, kad Jisai teikia ne per daug dvasinių paguodų šitame rūme, jei bent tam, kad karts nuo karto paskatintų mus prisirengti įeiti į paskutiniuosius rūmus, rodydamas mums kas juose telpa. Gal jums atrodys, jog nēra skirtumo tarp jausmingo pamaldumo ir dvasinės paguodos, ir gal jūs klausit, kodėl aš juos skiriu? Manau, kad yra labai didelis skirtumas, bet gal klystu.

(Bus daugiau).

“Trokštu.”

Kalvarijos kalnas. Ant jo trys prikryžuotieji. Viduje Jėzus Kristus. Dievo Sūnus, tapęs žmogumi. Žmonių Išganytojas. Dangaus ir žemės Viešpats. Jis ant kryžiaus, Jis visas kruvinas. Jis sunaikintas. Jis suvargintas. Žaizdos dengia visą Jo kūną.

Arti Jėzaus kryžiaus šv. Jonas apaštalas, Jėzaus Motina, Marija, kelios dievobaimingos moterys ir kareiviai, palikti saugoti. Kiti stovi išto. Vieni jų džiaugiasi. Jie rankas trina. Jie atsiekė savo tikslo: Jėzus nužudytas. Kiti stovi tylūs, nusiminę. Jų veidai kalba: “Ką mes padarėme? Mes Teisųjį savo balsais pasmerkėme.”

Vidudienis. Temsta. Saulė nenori žiūrėti į žmonių piktadarybę. Žemė ima drebėti dėl žmonių padirbtų baisenybių. Vėjas, liudnai dejuodamas sukas ant Kalvarijos kalno.

Baimė. Nusiminimas. Nerimastis. N paprasti dalykai. Nebuvusieji čia niekad. Ir čia ant Kalvarijos kalno. Čia, kur tas kryžius stovi.

Pasigirsta balsas: “Trokštu.” Kareivis, ant nendrės pamovęs, duoda kempinę uksaus pilną. Jis deda prie Išganytojo sukepusių lūpų. Išganytojas nesinaudoja tuomi.

Jis ne gėrimo “trokšta.” O ko? Jis trokšta sielų. Sielų išganymo. Jis “trokšta,” kad kiekviena siela patektų į dangų. Jis mirė ir kraują praliejė už visų žmonių sielas. “Trokštu” jų laimės, jų išganymo. “Trokštu” jas visas pagirdyti amžinosios laimės vynu.”

Jėzus tarė: “Trokštu.” Kalnai ir pakalnės, girios ir miškai, upės ir ežerai pagriebė garsą. “Trokštu, trokštu, trokštu” nuaidėjo per Azijos, Europos, Afrikos kontinentus. Jis pasiekė Amerikos ir Australijos kontinentus. Jis neaplenkė sa-

lų, salelių ir pussalių. Jis aidėjo. Jis aidi dabar. “Trokštu, trokštu, trokštu” sielų.

Iš kur tas “Trokštu”? Iš visus Mylinčios Išganytojo Širdies. Iš tos meilės versmės. Jis pagavo širdis. Jis per jas nuaidėjo. Jis aidi dabar. Tik klausykime. Visi išgirsime. Daug milijonų žmonių išgirdo, daug girdi, daug išgirs. Visi išgirsime.

Sūnus sakė tėveliams “Sudiev! Pasiilikite sveikį gyvi. Telaimina jus Dievas. Dukrelė apkabina tėvą, motiną, brolius, seseles — gyvenkite laimingi. Nežinau, ar bepasimatysime.”

Kas? Del kó? “Trokštu” — atsako. Trokštu tų sielų, paskendusią pagonystės prietaruose. Mano širdyje atsimušė aidas: “trokštu, trokštu, trokštu.”

Jis veda sūnelį, dukrelę ten, kur Afrikos pusčios, tankios girios; kur plėšrieji žvėrys kaukia, riaumoja; ten, kur vargšai apleisti, paniekinti juodieji žmonės gyvena.

Jų sielos Jėzaus krauju atpirtos. “Trokštu” šių sielų. “Trokštu” jose karaliauti. “Trokštu,” kad ir jos su manimi karaliautų.

—o—

Plačiausios darbo dirvos ant visų penkių žemės kamuolio kontinentų ir jiems priklausančių salų. Žmonių visur knibžda. Bet ne visur jų tarpe Kristaus kryžius šviečia. Ne ant visų jų dar Kristus nuo kryžiaus karaliauja.

“Trokštu” jų. “Trokštu” ir šių sielų. Bet kas patenkins tą troškimą? Kas paduos tas sielas Jėzui?

“Trokštu” misijonierių. “Trokštu” daugiau darbininkų į tas nejudintas dirvas. Ten “geri laikai.” Ten didis pilnas laukia. Ten nenykstanų turtų pilna. Tų turtų pilna, kurie duoda amžinų “geruosius laikus.”

“Trokštu” misijonieriams pagalbos maldomis ir aukomis. “Duokite ir bus jums duota. Būkite gailestingi, susilaukite pasigailėjimo. Ką padarėte vienam tų mažutėlių... man padarėte.”

Šis “trokštu” nuaidėjo ir aidi per tūkstančius širdžių. Tūkstančiai žmonių stojo į “Tikėjimo Platinimo Draugiją.” Tūkstančiai remia aukomis Kristaus tarnus, kurie gelbsti sielas, kurie jas veda amžinybėn.

“Trokštu.” Trokštu sielų. Tai aidi per šį pasaulį. Kristaus tarnai — kunigai, vienuoliai, vienuolės nespėja, nepajėgia atlikti viso darbo.

Pragaras įsiutęs. Jo tarnai čia ant žemės karštai dirba. Žudimas sielų eina visais šonais. Knygos, laikraščiai, teatrai, paveikslai, sportai, “geri laikai,” mados, kalbos, pavyzdžiai — visa tai susibūrę dirba naikinimo darbą.

Sugedimo banga, kaip upės, išgriovusios tvenkinius, vanduo, eina viską griaudama ir naikindama. Ta banga parbloškia, užlieja, skandina, žudo tūkstančius sielų.

O čia skamba “Trokštu.” Trokštu tų sielų išganymo, amžinosios laimės.

Kas jas gelbės? Kas joms padės? Kas sulaukys gedimo bangą? Bažnyčia?

Taip ji. Ji. Ji visa. Visi jos nariai. Vyrai, moterys, vaikinai, merginos, visi jie Bažnyčios nariai. Visi jie šv. Petro laive. O jame Kristus. Iš to laivo, iš tų žmonių turi eiti pagalba skęstantiems.

Ji jau eina. Jau tūkstančiai vyrų ir moterų ir jaunuomenės, susibūrę į draugijas ir brolijas neša pagalbą skandinamiems.

Juo geriau jie girdi Jėzaus “Trokštu” — trokštu sielų, tuo daugiau jie dirba.

Amerikos “National Council of Catholic Men” ir “National Council of Catholic Women,” Holy Name Society, A-

postleship of Prayer, Sodality, Propagation of Faith Society ir kitos smarkiai dirbo gelbėjimo darbą.

“Trokštu.” Ar aidi, ar skamba tai lietuvių katalikų širdyse? Jie mato aplink save tūkstančius savo brolių, seselių parblokštų sugedimo bangos. Jie žūva. Pragaras jų laukia. Veltui jiems Kristaus atpirkimas.

Čia gi skamba “Trokštu.” Trokštu tų žuvančių sielų. Tas garsas “trokštu” leidžiamas itin į lietuvių širdis. “Mylėk, lietuvi katalike, savo artimą. Neduok jam žūt! Bėgk, skubėk, nelauk, kelk, trauk iš po užiančios sugedimo bangos.”

“Ką padarėte vienam tų nelaimingųjų... man padarėte.”

PRANEŠIMAS

Knygos „Jėzus Kristus“ leidėjai labai džiaugiasi gavę Kalėdų metu didelę brangią knygą. Rašo laiškus dėkodami, kad buvo paraginti užsisakyti. Kai kas klausia, ar „Sielos Takai Tobulybėn“ nebuvo kartu pasiūsti. Čia pranešu, jog knyga: „Sielos Takai Tobulybėn“ nėra dar atspausdinta. Užtat nebuvo galima pasiūsti. Jinai ruošiama spaudai. Knygos Leidėjai gaus ją pirmutiniai. Bet reikės mėnesį, o gal ir daugiau palaukti.

Su pagarba,

Kun. K. Matulaitis.

Įdomus Laiškas.

Apykalėdžiu paštininkas atnešė visą punda laiškų. Jų buvo visokių su įvairiais reikalais. Vieni labai trumpi, vien parašas padėtas po svetimomis mintimis, sveikinant su Kalėdų ir Naujų Metų šventėmis, kiti-gi ilgoki, nuoširdūs. Visų įdomiausias laiškas buvo iš tolimų rytų atėjęs.

Štai jo įdomiausioji dalis:

Brangus Tėveli,—

Labai ačiū Tamstai už tokius malonius man atsakymus ir knygutę (Kristaus Patarimų Keliais), kurią man prisiuntėt. Skaitau su apmąstymais. Tėveli rašei, kad Dievas stebuklų nedaro be reikalo, bet aš čia parašysiu visą eilę Dievo malonių, kurias aš apturėjau per šv. Mišias.

Štai per Didįjį Karą mano brolis buvo paimtas bolševikų ir nieko apie jį nežinojau. Užprašiau šv. Mišias. Prisisapnuoja jis man ir sako: “Tu man atkėlei Rusijos vartus.” Už dviejų savaitių gatau laišką. Jis jau namie. Ar-gi tai ne Dievo gailestingumo stebuklas?

Vėl, mirė mano tėvelis. Liko pamotė. Pradėjo provotis (bilinėtis). Pakilo didžiausias nesutikimas. Aš užprašiau šv. Mišias. Už kelių savaitių rašo man laiške: “Mes nesuprantam ir koku būdu mes susitaikėm ir norėtum, kad tokioj taikoj būtum iki mirčiai.” Ar-gi tai ne Dievo malonės stebuklas?

Paskui apsirgo mano sesuo Lietuvoje pavojinga liga. Gerklėje pasidarė žaizda. Reikėjo operacijos. Gydytojai siunčia į Kauną operacijai. Aš užprašiau šv. Mišias už jos sveikatą, ir mano sesuo pasveiko be jokios operacijos. Turiu jos ke-

lis laiškus, kad jau esanti sveika. Aš manau, tai Dievo gailestingumo stebuklas.

Už tas visas malones esu Dievui labai dėkinga. Ir dabar aš pasitikiu, kad mano į kunigus leidžiamas klierikas pasveiks. Šv. Teresė išprašys Dievą jam sveikatos, nes jinai mylėjo kunigus. Ji turėjo du, už kuriuos ji meldėsi. Tai aš paskaičius jos gyvenime pamaniau, kodėl Ona negali turėti dviejų kunigų, kurie už mane melstųsi? Ir aš pamaniau, kaip čia man surasti tokį jaunikaitį, kurs norėtų būt kunigas, bet neturi iš ko mokslus eit. Pareinu namo iš dirbtuvės. Žiūriu, ant stalo laikraštis ir atsišaukimas. Biednas jaunikaitis nori būt kunigas, bet nēr pinigų. Ar gi čia ne aiški Dievo malonė?...
Ona P.

Į tai galime atsakyti vien šv. Rašto žodžiais: “O, moteriške, tavo tikėjimas didelis; tebūna tau, kaip nori” (Mat. 15, 28).

“Tikėjimas gi yra pasitikėjimas tuo, ko viliamės, tvirtas įsitikinimas apie tai, ko neregima.” (Žyd. 11, 1). “Taigi, nenustokite savo pasitikėjimo, kurs turi didį užmokesnį,” (Žyd. 10, 35) sako šv. Povilas apaštalas.

PRAŠO PASIMELSTI.

Adolfas R. iš Chicagos atsiuntė Marjonų Vienuolynan auką penkerioms Mišioms ir prašo visų Remėjų pasimelsti, kad Dievas atitolintų nuo jo neprietelius, kurie tyko jam gyvybę atimti.

Katalikų Pasaulys.

Šv. Tėvas Pijus XI, Sausio 8 d. 1931 m. paskelbė visam katalikiškam pasauliui encikliką t. y. dorovingumą liečiantį raštą, kuriame Šv. Tėvas nurodo į Moterystės Sakramento šventumą, į moterystės tikslus. Šv. Tėvas smerkia divorsus, vengimą didesnės šeimos ir visus kitus Moterystės nusikaltimus. Enciklika turi 16,000 žodžių. Jai parašyti reikėjo 2 mėnesių darbo. Apie 20 mokslininkų padėjo Šv. Tėvui suieškoti reikalingus dokumentus Vatikano knygyne, kol buvo pagamintas šis didelės svarbos visai krikščionijai raštas.

MAŽINS NEDARBA.

Katalikų Universitetas Washingtone, D. C. turi žymų žemės plotą. Ant jo auga

nauji Universiteto rūmai.

Ten pat, kaip tautinis Amerikos katalikų paminklas, statoma didžiulė Nekalto Šv. Panos Marijos Prasidėjimo bažnyčia. Ji jau pradėta statyti, bet ims dar daug laiko iki ji visiškai pagal padarytų planų bus baigta.

Nutarta pradėti tolimesnės statybos darbą, kuris kainuos į \$300,000. Tai daroma, kad nedirbantieji gautų darbo.

Pirmiausiai sumanyta, jau pastatytoje bažnyčios dalyje įtaisyti Liurdo Šv. Panos Marijos grotto. Jai įtaisyti vienas New Yorko, gerai pasituris, žmogus, Jurgis Logan Duval, paaukojo \$50,000.

Toliaus to paminklo—bažnyčios tolimesnių pamatų pylimas užims apie devynis mėnesius. Taigi per devynis mėnesius daug darbininkų turės ten darbo.

Tos bažnyčios pamatai, kiek jų dabar yra, kartu su kripta, turi 305 ketvirtaines pėdas ilgio. Baigti pamatai turės 465 ketv. pėdas ilgio. Taigi lieka padirbti 160 ketv. pėdų pamatų.

Padarytiems jau pamatams suvartota 30,000,000 svarų kankryto.

1932 metais Washingtone bus minimas dviejų šimtų metų Jurgio Washingtono sukaktuvės. Bažnyčios statybos komitetas rūpinasi, kad iki tam laikui būtų išbaigti nors visi to paminklo pamatai.

Tai bažnyčiai Šv. Tėvas, Pijus XI, padovanojo, Murillio pieštąjį, Nekalto Prasidėjimo paveikslą. Tas paveikslas yra labai didelės vertės. Tai tikroji šioje gdynėje brangenybė.

Kiek tos bažnyčios — paminklo pastatyta, tiek ir apmokėta "cash" pinigais. O kainavo ta pastatytoji dalis \$1,250,000. Kertinis tos bažnyčios akmuo buvo pašventintas 1920 m. rugsėjo mėnesyje.

MUSŲ DARBAI

VAJAUS REIKALU.

ARIJONŲ Kolegijos Remėjų Vajus yra paskelbtas sausio ir vasario mėnesiais. Nors tie mėnesiai Amerikoje po Kalėdų švenčių yra patys "liesiausieji," bet mes galime pasitenkinti ir tuo nepatogiu laiku. Vajus pradėtas. Jau iš vienur, kitur ateina žinių, kad į Remėjus stojo naujų žmonių. Tai labai girtinas uolumas. Ten kur yra skyriai labai yra lengva padaryti prakalbas, suruošti kokią pramogėlę ir gauti Kolegijai naujų remėjų. Bet ne visose kolonijose skyriai yra susikūrę. Kitose vietose skyriai apsnudę. Tuo tarpu visi Remėjai norėtų prisidėti prie paskelbtojo vajaus. Ir tikrai gali prisidėti. Kokiu būdu? Štai.

Remėjų Centras siūlosi pagalbon. Jūs, be abejo, norite, kad visi jūsų pažįstamieji prisidėtų prie šio kilnaus darbo. Jūs norite, kad mūsų organas "Laivas" kas savaitę aplankytų Jūsų giminių namus. Tuo tarpu Jūs esate užimti daugybe kitų reikalų ir neturite laiko su visais susieiti, pasikalbėti, išaiškinti Kolegijos remino reikalą, o prie kitų net nedirštame eiti, kad kokiū blogu žodžiu neatsilieptų apie Jus pačius.

Leiskite mums pas juos nueiti. Remėjų Centras parašys jiems laišką, siuntinės visą mėnesį "Laivą" veltui, aiškintis jų abejones. Bet mes prašome iš Jūs vieno dalykėlio. Štai.

Tuoju paimekite popieros lapą ir plunksną, sėskite prie stalo ir parašykite savo giminių ir pažįstamų adresus. Pirmiausia parašykite vardą ir pavardę, paskui adresą: namo numerį, gatvės vardą, miestą ir valstybę.

Parašykite penkis adresus — bus ge-

rai. Jei parašysite 15 ar 20 — dar geriau. Nors Centru dėl to bus daug darbo sužiūrėti, kas yra Kol. Remėjas, kam siųsti "Laivai," nes nesinorėtų siųsti paraginimus tiems, kurie jau yra prisidėję prie Kolegijos Remėjų, bet tą darbą atliksime su tikru Jums dėkingumu.

Tą adresų sąrašą įdėkite į voką. Adresuokite Marijonų Kolegijos reikalų vedėjui: Rev. C. Matulaitis, 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Nepamirškite pridėti taipgi savo adresą, kad mes turėtume visas žinias, kurie žmonės prisidėjo prie Kolegijos Vajaus pasisekimo. Šio darbo neatidėliokite. Kitą dieną Jus užims kiti reikalai, pamiršite. Ši prašymą išpildykite tuoj, šiaudie. Juo greičiau mes gausime Jūsų giminių ir pažįstamų adresus, juo galime tikėtis gerėsnis bus vajus.

Kolegijos Remėjai:

Pranc. Žilinskienė Dayton, Ohio	3.00
O. Praninskienė ir O. Čepaitienė Chicago, Ill.	4.00
Ona Kazragienė Chicago, Ill.	3.00
M. Navakienė Mahanoy City, Pa.	3.00
Z. Normantienė Niagara Falls, N. Y.	3.00
M. Raudonienė Manchester, Conn.	3.00
Brooklyno Federacijos Apskrities auka	110.43
D-ras Bložis Chicago, Ill.	10.00
K. Liutkienė Amsterdam, N. Y. ..	3.00
Pr. Vaičiūnienė Šiauliai, Lietuva	3.00
Antanas Overka Detroit, Mich. ..	3.00
Juzė Arlauskaitė Detroit, Mich. ..	3.00
Dam. Jokūbaitis Detroit, Mich. ..	3.00
Mot. Butėnas Detroit, Mich.	3.00
Ona Skūlienė Detroit, Mich.	3.00
Marė Grigaitienė Detroit, Mich. ..	3.00
Agota Dzenkauskienė Detroit, Mich.	10.00

Tretininkų kp. Šv. Juozapo par. Detroit, Mich.	5.00
Pran. Majorienė Detroit, Mich. ..	2.00
Mar. Dereškevičienė Detroit, Mich.	1.00
A. ir P. Ropiai Shenandoah, Pa.	6.00
J. Valskis Chicago, Ill.	3.00
O. Bražienė Melrose Park, Ill. ..	3.00
R. Dumkuvienė Mahanoy City, Pa.	3.00
P. J. Kubertavičius Mahanoy C., Pa.	5.00
D. Pridotkienė Cleveland, Ohio ..	3.00
K. Tamošauskienė Baltimore, Md.	5.00
Kaz. Kučinskas Kingston, Pa. ..	3.00
Trumpulis Chicago, Ill.	3.00
A. Saunorienė Chicago, Ill.	3.00
Ona Kybartienė S. Boston, Mass.	1.00
J. A. Jodelis Armstrong Creek, Wis.	3.00
Mor. Bačkauskaitė Marian Hills, Ill.	50.00
Aušros Vartų Dr-ja Lowell, Mass.	40.00
Ona Monkienė Cicero, Ill.	3.00
Ona Bambulienė, Chicago, Ill. ..	3.00
M. Marazevich, Duquesne, Pa. ..	3.00
Peť. Ambrozas, Clairton, Pa.	4.00
Daukšienė Pittsburgh, Pa.	5.00
Petras Šliažas Lietuva	3.00
Rožė Kašeta Bronx, N. Y.	3.00
P. Adomaitienė Phila, Pa.	3.00
A. Rukštalis Yonkers, N. Y.	5.00
Petr. Martinkus Chicago, Ill.	3.00
M. Bartinskas Youngstown, Ohio	3.00
Jurgis Kemešis Montello, Mass. ..	3.00
Mar. Masiūkaitienė Detroit, Mich.	3.00
J. ir M. Šalčiai Chicago, Ill.	3.00
Ad. Putsevčius St. Clair, Pa.	3.00
M. Valančienė W. Frankfort, Ill.	3.00
Teod. Misiūnaitė Phila, Pa.	3.00
Jon. ir Julė Beliunai Bayonne, N. J.	6.00
J. Višniauskas S. Boston, Mass. ..	3.00
Barb. Pocienė Brooklyn, N. Y. ..	3.00
Amel. Galinskienė Melrose Park, Ill.	3.00
O. Skudienė Melrose Park, Ill. ..	3.00
J. J. Bakūnas Waterbury, Conn.	3.00
Simas Stelmokas Lietuva	3.00
P. Stumbrienė Long Island City N. Y.	3.00
B. Dambrauskienė Waterbury, Conn.	3.00
Amel. Mikšienė W. Lynn, Mass. ..	3.00
A. Borkiūtė S. Boston, Mass.	3.00

R. Urbelis Melrose Park, Ill.	3.00
A. Vaicikauskas Melrose Park, Ill.	3.00

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams
už aukas. **Remėjų Centras.**

SERBŲ STOVYLA VALS- TYBĖS RŪMUOSE

Tai misionieriaus kunigo Junipero Serra aštuonių pėdų aukščio bronzos stovyta. Šis misionierius yra pirmųjų ispanų misijų įsteigėjas Kalifornijoje. Ši stovyta bus pastatyta Valstybės Rūmų (Capitol) stovylų salėje, Washingtone.

Amerikos Lietuvių Žinios.

PRANEŠIMAS.

Dienraščio "Draugo" metiniame koncerte, kuris įvyks vasario 1 d. 1931 m. Lietuvių Auditorijoje, Chicagoje, dalyvaus taipgi Ukrainiečių garsus choras, gavęs Chicagos "Tribune" konteste pirmąją dovaną. Koncerto bilietai smarkiai eina ir vėliau norintieji gal pasivėlinti. Įsigykite pirm laiko. Galite gauti "Draugo" knygyne 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.

CLEVELAND, O.

Smarkiai drabuojasi L. Vyčių 25 kp. Jos energingas dvasios vadas, gerb. kun. A. Karužiškis, padeda jiems savo darbuotę išplėtoti.

Žinomasis "Kultūros Darželis" rengia 18 sausio d. vakarą. Statys didelį veikalą "Galiūnas." Sausio-gi 25 d. rengiasi suruošti nepaprastas prakalbas. Vyčiai kviečia į jas du žymius kalbėtojus. Iš Detroit, Mich. gerb. kun. Boreišį ir iš Youngstown, O. gerb. kun. M. Kuliavą.

Vytautukas.

MAHANAY CITY, PA.

Nors jau mėnuo praėjo kai pas mus buvo misijos, bet jų atgarsiai ir dabar tęsiasi. Adventų pradžioj dvi savaites skelbė žmonėms amžinąsias tiesas du misijonieriai marijonai: kun. J. Vaitkevičius ir kun. A. Petrauskas. Dėkui Dievui, misijos padarė daug atmainų. Pas mus buvo žmonių, kurie per daug metų nesilankė bažnyčion. Išgirdę aiškiai dėstomas tikėjimo tiesas, pažadinti iš dvasios miego V. Dievo malonės, pasitaisė, susitaikė su V. Dievu ir dabar džiaugiasi sąžinės ramybe.

Dėkojame misijonieriams, gerb. klebonui kun. P. Česnai, Sesutėms už bažnyčios papuošimą ir varg. A. Grigoraičiui už dailų choro vedimą.

Mūsų apylinkėj darbai sumažėję, bet ne per daug. Anglekasiai praleido Kalėdas linksmi. Visi tikisi, jog darbai pagerės.

DETROIT, MICH.

Gruodžio 14 d. Šv. Jurgio par. iškilmingai paminėjo Vytauto Didžiojo mirties sukaktuves. Iš Chicagos iškilmėms buvo pakviestas gerb. kun. D-ras J. Navickas, M. I. C. Jisai pasakė gražų pamokslą apie Vytautą bažnyčioje ir labai išpūdingai kalbėjo svetainėje. Deklamacijos, dainos, "misterija" etc. atlikta labai gerai.

Dalyvavo iškilmėse kun. V. Misevičius su savo par. choru, kun. K. Valaitis, kun. A. Hannick. Gerb. kleb. kun. J. Čižauskas gėrėjosi pasisekimu ir dėkojo visiems už prisidėjimą ir Vytauto pagerbimą.

Antanaitis.

YOUNGSTOWN, OHIO.

Visa parapija džiaugiasi gerb. klebono kun. M. Kuliavo darbštumu. Pirmiau apsnūdus ir apleista kolonija, atgijo, sustiprėjo, pasipuošė. Be galo malonu buvo Kalėdų dieną, kad mūsų bažnyčioj sugrojo Kristaus garbei nauji vargonai ir choras atsiliepė galingais balsais. Atrodė, jog esame didelioj kolonijoje. Visos draugijos, kiek galėdamos, dedasi prie parapijos darbų. Ypač daug parėmė vargonų fondą p. N. Skatikas. Jis paaukojo vargonams pirkti tūkstantį dolerių. Jam garbė, o parapijai džiaugsmas.

Motiejukas.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Ar valia draugauti su nekataliku vaikinu, jei jis žada atsiversti ir tapti kataliku? M. Š.—nė.

ATSAKYMAS. Pirmiausiai reikia at-sargiai iširti, ar tas nekatalikas vaiki-nas iš tikrųjų mąsto apie savo tikėjimo mainymą, ar tik veidmainiauja.

Toliaus reikia žiūrėti, ar jis tik dėl merginos maino tikėjimą, ar iš įsitikini-mo. Jei tik dėl merginos, tai menka nau-da.

Taigi reikia iširti nekataliką vaikiną. Jei jis prarado gerą valią, tuomet ge-riausiai jį nusivesti pas savo kleboną. Šis jį supažindys su katalikų tikėjimu. Jei vaikiną ims to noriai, tai su juo gali-ma draugauti ir jam pagelbėti perėjime iš jo tikėjimo į katalikiškąjį.

KLAUSIMAS. Ar gali katalikų tėvų vaikas eiti į bažnyčią melstis, jei jis ap-sivedęs su divorsuota moterimi? M. Š.

ATSAKYMAS. Į bažnyčią negali eiti ir negali būti leidžiami eiti tik tie ku-riuos Bažnyčia ekskomunikavo ir viešai paskelbė, kad juos ta bausme nubaudė. Šiaip visi gali eiti bažnyčiosna melstis; tik neteisėtai “ženoti” negali gauti sakramentų.

Jei tos divorsuotos moteris šliūbas su pirmuoju vyru buvo neteisėtas, pavyz-din, jei ji buvo gavus šliūbą teisme, arba pas nekatalikų tikėjimo ministerį, tai tuo-met ji gali gauti tikrąjį šliūbą bažny-čioje ir prie to reikėtų vesti.

KLAUSIMAS. Ar gali katalikė mer-gina tekėti už kitos tautos vaikiną, jei jis katalikas? M. Š.

ATSAKYMAS. Gali, bet nepatartina, jei gali sau rasti tos pačios tautos vai-kiną. Dažniausiai, kiekviena tauta turi savotiškus papročius, būdą, apsiėjimus, net valgius. Tokiu būdu dviejų kitokių

tautų susidariusiai porai tenka susilaukti įvairių kliūčių, sunkumų ir nesusipratimų.

KLAUSIMAS. Jei mergina ir vaiki-nas yra abu to paties kūdikio krikšto tē-vai, ar gali juodu tarp savęs susituokti? M. Š.

ATSAKYMAS. Gali, nes juodu tarp savęs dvasiškos giminystės neužsitraukia. Negali vaikiną su krikšto dukterimi ap-sivesti, nei krikšto motina už krikšto sū-naus tekėti.

KLAUSIMAS. Vyras katalikas yra apsivedęs ne bažnyčioje su divorsuota mo-teriške, ar galima jį gundyti, kad ją pa-mestų ir pataisytų savo gyvenimą? M. Š.

ATSAKYMAS. Jei jų tas šliūbas ne-gali būti jokia būdu pataisytas pas ka-talikų kunigą, tai ne tik galima, bet rei-kia darbuotis jis atskirti, kad nežūtų am-žinai.

KLAUSIMAS. Kodėl protestantai ir kitos krikščioniškosios sektos nori įtikrin-ti savo pasekėjus, kad Kristus turėjęs brolių, ir beveik jie visi tam tiki. Man užklausi, kiek tų brolių Kristus turėjo, jie atsakė — nežina, nes šv. Rašte nepa-rašyta. Man paaiškinus, kad Kristus sa-vo mokinius vadino broliais, jie atsakė, kad ne. To nėra parašyta. Man užklau-sus, ar ir seserų Kristus turėjo, jie atsa-kė, kad ne? *Daytonietis.*

ATSAKYMAS. Tamista gerai pasa-kei, kad Kristus savo mokinius vadino broliais; o protestonai, kurie tai tau pa-neigė, pasirodo nežina šv. Rašto.

Jiems gali parodyti šv. Mato evange-lijoje skyr. 28, cil. 10 ir 16. Ten parašy-ta: “Tuomet Jėzus joms tarė: Nebijoki-te; eikite apskelbkite mano *broliams*, kad eitų į Galileją. Ten jie mane matys.

Vienuolika gi mokytinių nuėjo į Gali-leją, į kalną, kurį Jėzus buvo jiems pa-

skyres."

Čia labai aišku, ką vadino savo broliais Jėzus Kristus.

Be to Jėzus turėjo pusbrolių, kuriuos dažnai žmonės paprastoje kalboje vadino tiesiog broliais.

Mat, kas nenori iš klaidų išeiti, tas labiau į jas įsipina. Taip įvyksta su protestonais.

Nenorėdami garbinti Šv. Panos Marijos, Jėzaus Motinos, jie ją stengiasi padaryti paprasta moterimi, kuri po Jėzaus pagimdymo, susilaukusi su Juozapu dar daugiau sūnų. Taip nusistatę, jie tampo Šv. Rašto žodžius, kaip "šiaučius batus ant kurpalio." Užtikę Šv. Rašte paminėtus Kristaus brolius, į nieka jau daugiau neatsižūrėdami, juos pripažįsta tikraisiais Kristaus broliais, nors iš tikrųjų pats Šv. Raštas rodo, kad Kristus mokinius broliais vadino.

Ateis laikas, kad nekurie protestonai ims tvirtinti, kad Jėzus buvo apsivedęs ir turėjo vaikų, nes Šv. Rašte, šv. Jono Evang., skyr. 21, eilutė 5, yra parašyta: "Jėzus jiems tarė: Vaikai, ar neturite ko valgyti? Jie atsakė. Ne. Jis jiems tarė: Ieiskite tinklą dešinėje laivo pusėje ir rasite."

Jėzus taip kalbėjo savo mokiniams, kurie buvo jau suaugę vyrai ir juos vadina vaikais. Na tai tik tėvas taip gali sakyti.

Štai, užsimanęs kas tempti ant savo kurpalio tuos žodžius išras naują mokslą ir naują sektą.

KLAUSIMAS. Pas mus yra didelė ligoninė, kurią veda seserys Pranciškietės. Toje pačioje ligoninėje yra gimdančių moterų skyrius. Seserys prie jų neina gimdymo laiku. Ar jų regulos joms neleidžia, ar kita priežastis. Tos pačios seserys vyrams visokias žaizdas aprišinėja?

Daytonietis.

ATSAKYMAS. Gimdančioms moterims seserys ne ką labai gali pagelbėti. Tam yra tam tikri daktarai arba daktarės. Jie teikia reikalingą pagalbą. Gi jei tikras ir labai svarbus reikalas yra ir seserys gelbsti.

Kartais vyrai turi tokių žaizdų, kurių seserys neaprišinėja. Tai atlieka daktarai. Šiaip seserys teikia ligoniams visokiausią pagalbą.

Taip yra apylamai seserų vedamosios ligoninėse. Jei Daytone iš tikrųjų yra kitaip, tai geriausiai patirk tą dalyką vietoje nuo daktarų ar vienuolijos kapeliono.

KLAUSIMAS. Evangelija šv. Luko 21, 25-33 buvo skaitoma Lapkr. 23 d. mūsų lietuvių bažnyčioje, o nuėję kitą sekmadienį lapkr. 30 d. į airių bažnyčią girdėjome skaitant tą pačią Evangeliją. Ar gi mūsų klebonas nežino, kokią Evangeliją reikėjo skaityti?

"L." Sk.

ATSAKYMAS. Tamista, man rodos, perdaug priekabiauji prie savo klebono, todėl įžiūri klaidų, kurių jis nepadarė. Del Evangelijų, man rodos, tu turi klaidą, arba apsirikimą.

Mat dalykas čia toks. Bažnyčios yra sutvarkyta, kad paskutiniame prieš Adventus sekmadienyje ir pirmame Adventų sekmadienyje yra skaitomos Evangelijos apie pabaigą pasaulio. Abiejų sekmadienių Evangelijos yra labai panašios; turi daug tų pačių išsireiškimų, todėl tau ir atrodė, kad airių bažnyčioje buvo skaitoma ta pati Evangelija, kurią girdėjai lietuvių kleboną skaitant pirmiau.

LIETUVOS ŽINIOS

Laukstėnų kaimo rūpesčiai.

Telšių valsč. yra nemažas Laukstėnų kaimas. Rubežiuojasi su Tryškių ir Nevarenų valsčiais. Ligi vieškelio gana toli. Del balotų kelių vieškelis sunkiai pasiekiamas, ypač rudenį ir pavasarį.

Rūpinamasi įsteigti pradžios mokyklą; gal ir pasiseks. Gretimos mokyklos labai toli ir, be to, kaip minėta, keliai labai prasti. Mokyklai būtų reikėtų surasti vidury kaimo. "Ž. P."

Bus įsteigtas Žemės Bankas (Klaipėdoj.)

Žemės Banko tarybos posėdy nutarta įsteigti Klaipėdoj Žemės Banko skyrių su visomis bankinėmis operacijomis. Įsteigtas Klaipėdoj Žemės Banko skyrius bus pirmas to banko skyrius visoj Lietuvoj.

Del nuolat didėjančio Žemės Banko veikimo Klaipėdos krašte pasirodė būtina nusipirkti namus Klaipėdoj. Žemės Banko taryba nutarė namus pirkti. Taip pat iškeltas klausimas del platesnio Klaipėdos ūkininkų ir namų savininkų kreditavimo, del ilgamečių paskolų išdavinėjimo ir kt. Skyrius pradės veikti ateinančių metų pradžioj. "R."

Mūsų Policininko Vargai Pas Lenkus.

KAUNAS. Gruodžio mėn. 7 d. lenkai gražino per administracijos liniją ties Vaišniūnų kaimu pagrobtą policininką Joną Žitinevičių.

Jis buvo lenkų kareivių ties Vaišniūnų kaimu pagrobtas ir nuginkluotas. Iš jo buvo atimti šautuvas, durtuvas, diržas su šovinine ir šoviniais, tarnybos knygutė, šaulių liūdijimas ir 141 litas. Didesnė daiktų dalis negražinta. Nežiūrint jo griežto protesto, jis buvo nuvarytas į Mikalinės sargybą, kur buvo apklaustas ir išsiųstas toliau į Ignaliną. Iš Ignalino jis, surakintas geležiniais pančiais, kartu su sumtu piliečiu Šilininku, buvo nusiųstas

toliau į Kaltinėnus, o kitą dieną — į Švenčionis, kur buvo perduotas karo žandarmerijai.

Policininkas Žitinevičius visą laiką įvairiais būdais buvo tardomas. Į klausimus jis neatsakinėjo. Tada traukiniu buvo išvežtas į Vilnių, kur buvo pristatytas į 3 pasienio brigados štabą. Štabe jį tardė įvairūs lenkų karininkai. Buvo reikalaujama pasakyti, kiek kurioj lietuvių sargyboj yra žmonių, sargybų viršininkų pavardes, koks ryšys tarp sargybų ir rajonų viršininkų ir t.t. Buvo siūlyta net už vieno asmens išprovokavimą duoti 100 dolerių. Tardymo metu jis buvo mušamas kumščiais į veidą, per galvą, spardomas į šonus, mušamas guminėmis lazdomis per padus. Kartą jis buvo nustojęs net sąmonės. Policininkas Žitinevičius buvo kaltinamas "šnipinėjimu svetimos valstybės naudai." Vėliau buvo padėtas į Lukiškio kalėjimą, kur buvo laikomas net iki lapkričio mėn. 26 d. Kalėjime jis buvo tardomas ir jam buvo grasinta teismu. Lapkričio mėn. 26 d. buvo išvežtas į daboklę, kur išbuvo iki gruodžio mėn. 3 d. Gruodžio mėn. 4 d. jis buvo atvežtas į Švenčionis ir padėtas į arešto namus. Gruodžio 6 d. jį pėsčią atvarė į Kaltinėnus.

Policininkas Žitinevičius pas lenkus išbuvo daugiau negu pusę metų; jis buvo pagrobtas šiaipus administracijos linijos.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVE

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.